

Full diocesà

14 de març del 2021

p4 —Diumenge vinent, dia i col·lecta pel Seminari

p6 —El papa Francesc en la seva visita apostòlica a l'Iraq



Sant Josep
Monestir de Sant
Joan de les Abadesses.
Escultura de Josep
Viladomat.

Foto: Ramon Manent.

El 19 de març de l'Any de Sant Josep

En l'Escriptura trobem l'expressió *Ite ad Joseph* («Aneu a trobar Josep») quan en temps de fam el faraó d'Egipte enviava la seva gent vers Josep, fill de Jacob. (cf. Gn 41,55).

També nosaltres hem d'acudir amb confiança a sant Josep en les nostres contingències i en el nostre anhel de seguiment de Jesús. Ell, pare provident, patró de l'Església, ens acompanya sempre amb la seva intercessió. Demanem-li les gràcies que necessitem, sobretot «la gràcia de les gràcies: la nostra conversió».

Pregària a sant Josep (papa Francesc)
Salve, custodi del Redemptor
i espòs de la Verge Maria.
A vós Déu us confià el seu Fill,
en vós Maria va disposar la seva confiança,
amb vós Crist es va forjar com a home.
Oh benaurat Josep,
mostreu-vos també pare per a nosaltres
i guieu-nos en el camí de la vida.
Obteniu-nos gràcia, misericòrdia i coratge,
i defenseu-nos de tot mal. Amén.

«Si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran»

Diumenge IV de Quaresma / Cicle B

Lectura del segon llibre de les Cròniques

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reïncidien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruï dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui.» (36,14-16.19-23)

Salm responsorial

Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.
[136]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres, que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres,

que heu cregut, us ha salvat per gràcia. No ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n; som obra seva: ell ens ha creat en Jesucrist per dedicar-nos a unes bones obres que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

(2,4-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlaira, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat sí que busquen la plena llum i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.» (3,14-21)

«Ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer»

Llum del món

Carles Riera i Fonts, *pvre*.

Els qui creuen en Jesús, diu l'evangelista Joan, reben la llum eterna en virtut de l'amor de Déu. Una llum que fa brillar el sentit de tot i el rostre de cada persona.

L'enlairament del Fill de l'home a l'arbre de la creu, un cop acomplert el seu en- viament al món, és transparència de la bondat divina. Crist beneeix la nostra realitat de cada dia, renova la faç de la terra i il·lumina la vida. El seu encimbellament és signe de salvació, com ho era per als fills d'Israel la serp que Moisès enlairà al desert.

Anorreament i encimbellament, declivi i exaltació, foscor i llum... la vida té aquests contrastos, amb baixades i pujades, i els humans passem del desencís a l'engresca- ment, i viceversa. Vivim entre la nosa i la nostàlgia de Déu —parafrasejant el bell títol d'un llibre del teòleg Josep Gil. Hi ha èpoques vitals —potser en una edat jove— en què Déu ens pot semblar un destorb, perquè seguir l'ensenyament de Jesús de- mana exigència; llavors desem Déu a les golfes. Però quan ja l'hem oblidat, de sobte, un bon dia, en tornem a sentir nostàlgia, una enyorança infinita.

Ergo: vol dir que ell no havia deixat mai d'il·luminar el nostre interior, ni que nos- altres féssim el ronsa, perquè l'essència de Déu és estimar.

Som fills de la llum i condemnar-se de ser obrar en la foscor, defugir, volgudament i expressa, la claror de l'eterna mirada del Creador, la llum del matí de Pasqua.



La imatge



«Els qui no creuen, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal.» Ara és temps per a apartar-nos de la fosca, d'allò que es fa d'amagat.

«Déu estima tant el món que ha do- nat el seu Fill únic»; el Fill de l'home, enlairat, ens fa arribar a Pasqua amb la claror del Ressuscitat, i que tothom vegi el que fem en la nostra vida i en la comunitat de l'Església.

Església de la Llum (1989). Tadao Ando



Agenda

Lit. hores: Setmana IV

15 dilluns

—Santa Madrona, copatrona de Barcelona
—Santa Lluïsa de Marillac, fund.
Is 65,17-21/Salm 29/Jo 4,43-54

16 dimarts

—Santa Eusèbia, abadessa
Ez 47,1-9.12/Salm 45/Jo 5,1-16

17 dimecres

—Sant Patrici, bisbe
—Sant Josep d'Arimatea
Is 49,8-15/Salm 144/Jo 5,17-30

18 dijous

—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i dr.
—Sant Salvador d'Horta, framenor
Ex 32,7-14/Salm 105/Jo 5,31-47

19 divendres

—Sant Josep, espòs de la Benaurada Verge Maria, patró de l'Església
2S 7,4-5a.12-14a.16/Salm 88/Rm 4,13.16-18.22/Mt 1,16.18.21.24a o bé Lc 2,41-51a

20 dissabte

—Santa Alexandra, mr.
—Santa Fotina, la samaritana
Jr 11,18-20/Salm 7/Jo 7, 40-53

21 diumenge V de Quaresma/ Cicle B

—Dia del Seminari
—Santa Fabiola
—El traspàs de Sant Benet
Jr 31,31-34/Salm 50/He 5,7-9/Jo 12,20-33

Dia del Seminari 2021: pare i germà, com sant Josep

Jaume Casamitjana, prev.



Arriba el Dia del Seminari. El celebrarem aquest pròxim diumenge 21 de març, el més proper a la festa de Sant Josep. No cal dir que el nostre seminari està d'enhorabona, atès que aquell que és el seu patró, sant Josep, ha pres, si és possible, més rellevància des del 8 de desembre del 2020, quan el papa Francesc va declarar l'Any Josefé. És per això que el lema escollit per a la campanya del Seminari d'enguany és «Pare i germà, com sant Josep», amb el qual es vol reflectir com els sacerdots, sota la cura de sant Josep i la mà provident de Déu, són enviats a tenir cura de la vida de cada persona, amb el cor d'un pare, sabent que, a més, cadascun d'ells és el seu germà.

Patró dels seminaris i pare dels seminaristes

Aquesta jornada ens mou a viure, doncs, en la confiança de saber que sant Josep és alhora patró dels seminaris i pare dels seminaristes. Ell va cuidar la Sagrada Família a la llar de Nat-

zaret, aquest lloc amagat en què el nostre Salvador, estant sota la tutela de Josep i Maria, «creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,52). El seminari, a semblança de la llar de Natzaret, vol ser aquest lloc on es tingui cura i es faci créixer el do diví de la vocació.

I una reflexió més. Aquesta dia i tot l'Any Josefé ens ha d'ajudar a fer més present el nostre seminari a les nostres parròquies, ja que les vocacions són fruit de tota l'Església, i un do de Déu per a tots nosaltres. Per aquest motiu, des d'aquestes línies, volem agrair la vostra pregària fidel, especialment a les comunitats parroquials i als seus rectors, així com a les comunitats de vida consagrada, perquè d'aquesta manera es manifesta la sol·licitud del Poble de Déu per les vocacions, tan necessàries i urgents en el moment actual. Sens dubte, el Dia del Seminari fa més visible la pregària de tota la diòcesi (que no ha defallir durant tot l'any) per demanar a l'Amo dels sembrats que envii treballadors a segar-los.

La col·lecta del Dia del Seminari

Finalment, agrai'm la generosa col·laboració econòmica anual que es visibilitza en la col·lecta d'aquesta jornada. La quantitat que es recull es destina a les despeses de formació dels seminaristes, així com als costos de manteniment. Concretament, l'any 2019 es van recollir 15.119'08 € (cal recordar que en el 2020 no vam fer la col·lecta); una xifra ben considerable que volem regraciar explícitament. També volem aprofitar l'avençament per a detallar les despeses que cal sufragar. Pel que fa a la formació acadèmica, la matrícula dels cursos filosòfics té un cost de 3.020 € per alumne. La matrícula dels estudis teològics és de 1.670 € per alumne. I l'aportació d'aquest any que fem des del bisbat de Vic per al manteniment i funcionament del Seminari Major Interdiocesà és de 8.183 €. També cal dir que, a través de la col·lecta, s'ajuda a pagar els estudis dels diaques i preveres que van a estudiar a Roma.

Per tot això us donem les gràcies, a l'avançada, per la vostra generosa col·laboració en la campanya de diumenge vinent, tan necessària. Per a qui ho desitgi, també us adjuntem un número de compte bancari per a fer-hi les aportacions que cregueu oportunes: ES97 2100 0007 8002 0126 4517. Moltíssimes gràcies per la vostra ajuda.

L'any dedicat a la família «Amoris laetitia»

Delegació Episcopal de Família i Vida – COF

Fa poc hem començat un nou any, amb l'esperança que sigui millor que el 2020, ja que la pandèmia ha trasbalsat moltes coses en les nostres vides. El COF (Centre d'Orientació Familiar), com moltes altres entitats, ha estat gairebé tot l'any tancat, vam haver de suspendre diverses vegades els cursets de preparació al matrimoni, per raó del confinament, i moltes parelles van posposar el seu casament a causa de la incertesa que vivíem. Finalment, pel juny vam poder fer un curs amb set parelles que van ser molt decidides i es van voler casar, i a l'octubre vam preparar per al matrimoni dues parelles més, vam atendre algunes consultes telefònicament i alguna de presencial quan es va aixecar temporalment el confinament. Dos membres de l'equip del COF ho vam aprofitar per a fer un curs sobre el «Projecte Raquel» per a donar ajuda a noies que s'han vist abocades a l'avortament.

Però no ens podem quedar només en les coses negatives; hem de mirar endavant

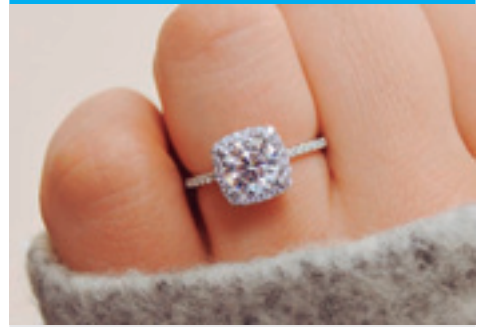
amb esperança i il·lusió. Aquest any tenim com a repte celebrar importants esdeveniments sobre la família. El dia 19 de març del 2021 l'Església celebra els cinc anys de la publicació de la exhortació apostòlica *Amoris laetitia*, sobre la bellesa i l'alegria de l'amor familiar. El mateix dia el papa Francesc inaugurarà l'any «Família Amoris Laetitia», que acabarà el 26 de juny del 2022 en ocasió de la 1a desena trobada Mundial de les Famílies amb el Sant Pare a Roma.

La intenció és fer arribar a totes les famílies del món, per mitjà de les parròquies, diòcesis, associacions familiars, universitats, moviments eclesials..., la riquesa de l'amor en la família, tal com ens ho proposa el Papa en aquest document, posant en relleu l'important paper que té la família en la nostra societat.

A través del Full us anirem donant a conèixer aquest projecte, els seus objectius i diferents activitats que es poden dur a terme, si Déu vol que ho puguem fer.



Notícies Breus



Cursets prematrimonials

Redacció

Arxiprestat Anoia-Segarra, a la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada, els dies 20 de març i 5 de juny.

Arxiprestat del Ripollès, a la rectoria de Ripoll el 17 d'abril. Arxiprestat de Vic, al Centre d'Orientació Familiar de Vic (c/ Sant Sadurní, 3) els dies 20 de març, 29 de maig i 18 de setembre.

Nomenaments eclesiàstics

Redacció

El senyor bisbe va signar el dia 1 de febrer els següents nomenaments:

Fra Francesc Miquel Sánchez Moga, OFM Cap., vicari de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada.

P. José Gabriel Vicchi, I.V.E., i P. Gustavo Lombardo, I.V.E., capellans del centre penitenciari «Els Lledoners» de Manresa.





Històrica visita del papa Francesc a l'Iraq, la terra d'Abraham

Un país, amb una disminuïda comunitat cristiana, marcat per la violència, la guerra, el terrorisme

És una de les fites del pontificat, la visita del Papa a l'Iraq, un viatge que no pogué realitzar Joan Pau II i que finalment ha pogut completar el darrer cap de setmana Francesc, desafiant la recomanació de no anar-hi per part dels serveis secrets dels EUA. Dies històrics, amb moments molt destacats de confort a l'Església local i amb trobades importants amb líders religiosos. Subratllem alguns dels moments més significatius d'aquest viatge:

Trobades amb una Església màrtir

El dia de la seva arribada, el papa Francesc es va trobar amb el clergat d'Iraq a la catedral siro-catòlica de Bagdad, que en els darrers anys ha estat objecte de diversos atemptats amb una cinquantena de víctimes mortals.

L'endemà el Pontífex va celebrar la missa a la catedral caldea de Sant Josep, on per primera vegada en la història un Papa va celebrar la missa amb el ritu caldeu.

En el darrer dia del viatge, el Sant Pare es va adreçar a la zona del Kurdistan iraquiana, amb Nínive (Mossul), on l'Estat Islàmic (ISIS) va declarar el Califat causant el terror dels cristians. Francesc visità les ruïnes de Mossul, on feu una pregària per totes les víctimes de la guerra i del terrorisme. Després es va dirigir a Quaraqosh, on la seva església es va convertir en un camp de tir per a l'ISIS. El Papa es pogué trobar amb els cristians que han anat tornant després del Califat.

El Sant Pare va posar fi a la seva visita de tres dies a l'Iraq amb una missa multitudinària celebrada a Erbil, capital del Kurdistan, en què va convidar els 10.000 fidels presents a no caure en la venjança, malgrat les ferides de la guerra i la violència.

Trobada amb l'aiatol·là Al Sistani

Al Sistani, que viu senzillament a Najaf i pràcticament no fa vida pública, és una de les figures més poderoses de l'islam, concretament del xiïta, i els seus discursos van fer que molts musulmans es mobilitzessin l'any 2014 contra l'Estat Islàmic. També va demanar que s'investiguessin els crims perpetrats pels jihadistes sunnites contra minories com els yazidís o els cristians de Mossul. La trobada entre el Papa i l'aiatol·là, al seu domicili particular, és una de les fites de la diplomàcia vaticana. L'Iraq ha declarat el 6 de març «Dia per la tolerància» arran d'aquesta trobada.

Trobament de les tres religions a Ur dels Caldeus

En visitar Ur dels Caldeus, l'antiga ciutat iraquiana on jueus, cristians i musulmans creuen que va néixer el seu patriarca comú Abraham, el papa Francesc va condemnar l'extremisme com una «traïció a la religió». El Pontífex va visitar Ur el dissabte, en el segon dia de la primera visita papal a l'Iraq. En adreçar-se a una reunió de líders cristians, musulmans i jueus, Francesc va condemnar la violència que ha afectat aquest país els últims anys i va demanar amistat i cooperació entre les religions.

Els bisbes catalans esperen del nou govern més sensibilitat envers l'ensenyament de la religió



Els bisbes catalans en la seva reunió ordinària del 2 de març dialogaren sobre la situació actual de l'ensenyament de la religió catòlica, sobretot a partir de l'aprovació de la LOMLOE, llei orgànica d'Educació vigent a l'Estat espanyol des del 19 de gener. L'episcopat veu amb preocupació el fet que aquesta llei hagi nascut sense un pacte d'educació precedent que comporti un consens social i polític, així com també que reculli posicionaments adversos al fet religiós i a la seva presència escolar. Els bisbes aposten per treballar a fi de millorar la seva aplicació de manera que garanteixi el dret de les famílies a l'ensenyament religiós dels seus fills i alhora asseguri un ensenyament de qualitat per a tothom. Així mateix, confien que el nou govern de Catalunya tingui una millor sensibilitat envers l'ensenyament de la religió i les escoles d'iniciativa social.

Doble jornada acadèmica sobre l'eutanàsia

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), en col·laboració amb l'Institut Borja de Bioètica-URL, organitza una doble jornada acadèmica sobre l'eutanàsia. Aquestes sessions acadèmiques es duran a terme els dies 24 i 25 de març, de les 16 a les 18h. Amb el títol «L'eutanàsia: ben viure, ben morir», hi intervindran, entre altres, professionals com Montserrat Esquerda, directora de l'Institut Borja de Bioètica-URL, Maria Nabal, metgessa de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, Joan Viñas, president emèrit de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, Javier de la Torre, professor de Teologia Moral i Bioètica de la U. Pontifícia de Comillas, i Francesc Torralba, director de la Càtedra Ethos-URL. Assistir-hi de manera telemàtica tindrà un cost de 20€, preu general, o 15€ per als professors i alumnes universitaris, que rebran un certificat d'assistència. Les inscripcions es poden fer a través del web de l'AUSP.

El llibre

Una biblioteca en el oasi

Juan Manuel de Prada



Editorial MAGNIFICAT.
19,90 euros.

S'hi recullen 60 articles de Juan Manuel de Prada que han anat apareixent al llarg d'aquests anys en la revista *Magnificat*.

Constitueix una meravellosa ocasió per a assaborir obres literàries que han estat i són font de cultura i expressió de la fe, per a adquirir una formació espiritual, estètica i intel·lectual a partir de grans obres literàries.

Així hom pot descobrir diferents autors clàssics o contemporanis tan coneguts com Dickens, Cervantes, Chesterton...



Jesús, el nostre Salvador

Romà Casanova, bisbe de Vic



Enmig de la societat actual, amb un pensament dominant, el qual exalta el jo fins a fomentar un individualisme que mena cada vegada més a la intolerància i la violència; enmig d'aquest món, els cristians gosem dir que Jesús és el Salvador de la humanitat, que cada persona té en Jesús el seu Salvador.

El Kerygma, ens fa present el sentit profund del misteri de l'existència de cada persona i del mateix món.

Afirmar que Jesús és el nostre Salvador xoca amb el pensament que manifesta que és l'home per ell mateix, la humanitat amb les seves pròpies capacitats, qui duu la salvació a les persones. No hi ha necessitat de ningú, nosaltres ja ens podem «salvar», ja podem reeixir en tots els reptes que tenim al davant nostre, com a individus i com a societat. En aquests moments predomina aquella teoria del filòsof positivista francès Comte dels tres estats pels quals transita la història del pensament. Expressant-ho de manera sintètica: del pensament mitològic i religiós al pensament racional, per arribar al positivista i científic. Hi ha un culte a la ciència i a la tècnica, com si aquestes poguessin donar resposta a tota la realitat en la seva complexitat i misteri.

Certament que la fe cristiana no pot sentir cap rebuig a la raó, a la ciència i a la tècnica, que és la seva aplicació. La nostra fe en Déu creador ens diu que la raó humana, amb totes les seves capacitats, és obra de Déu. A més, l'encàrrec del Senyor de tenir cura de tota la creació inclou el coneixement i l'ús de tot per al servei de l'home en totes les seves necessitats, sempre en harmonia amb la naturalesa. Tot i això, en l'home sempre hi ha una recerca de



sentit i significat que l'ajuda a buscar quelcom més profund que associï el seu cor.

La predicació cristiana fonamental, l'anomenat *Kerygma*, ens fa present el sentit profund del misteri de l'existència de cada persona i del mateix món. El que anunciem els cristians és que Crist és el nostre Salvador, que en ell, mort i ressuscitat, hi ha la certesa de l'Amor com a fonament de tot, que la nostra existència té un sentit: ser estimats. I, a més, aquesta afirmació posseeix un segell inesborrable: Jesús mor en la creu en aquell divendres del mes de nissan i fora de les muralles de la ciutat de Jerusalem. Aquell crucificat i mort té relació amb tota persona humana. Tota la foscor del nostre cor, tot pecat que ens afeixuga, tota recerca de sentit, tot els nostres desitjos de vida i amor, tot el nostre ésser té en Jesús crucificat la resposta i la salvació. En ell tothom és, malgrat tot, capaç d'un nou començament vers la plenitud.

